

זן גנות

21.11.81-07.10.23

ילדותו הקסומה

"ילד שמח וחייכן, נער קצת ביישן שהפך
לגבר כובש. דן ז"ל אהב את החיים, לצחוק
ולהצחיק, "השמותניק" של החבורה".

רפ"ק דן גנות ז"ל נולד בקרית ים בכב'
בחשוון התשמ"ב, 21.11.81, להוריו, חלי ויהודה
גנות. בן אמצעי במשפחה בת 3 אחים.

בילדותו למד בגן שושנה, ובהמשך בבית
הספר היסודי עלומים בקרית ים ובבית ספר
ארלזורוב בקרית חיים. בשנות התיכון למד
בבית הספר התיכון בקרית חיים.

ילד שמח וחייכן, נער קצת ביישן שהפך
לגבר כובש. דן אהב את החיים, לצחוק
ולהצחיק, "השטותניק" של החבורה.
ולצד זאת, היה אמיץ בדרכו ובהחלטותיו,
שאפתן ואמביציוזי, וכל משימה שלקח על
עצמו, ביצע באופן מלא ללא כחל ושרק.

הוא נפל ב-7.10.23, כב' בתשרי בתשפ"ד,
בהגנה על המולדת. הותיר אחריו הורים,
שני אחים ושתי בנות.

תקופת הצבא

"איש הידואי, מוטאלי, ביטחוניסט
מודעל..."

דן התגייס בשנת 1999 ליחידת גבעתי
לגדוד צבר, ושימש כמ"כ.

הוא יצא לקורס חובשים והצטיין בתפקידו זה.
חברו אורי מספר על חסרונו, על החבר
ההירואי, הטוטאלי בכל, "הבטחוניסט
המורעל, תמיד מדוגם וחזק...
אחרי שסיימנו את הצבא, וכולנו חיפשנו קצת
שלווה, להוריד רגל מהגז, דן נהיה רק יותר
"מורעל". הוא היה הבנאדם הכי פטריוטי
וקשוח שהכרתי, רוב עבודות הביניים
שהתעסק בהן היו בתחום האבטחה, צחקנו
על זה שאפילו שולחן הלימודים בזמן שלמד
לתואר הראשון בדירתו השכורה בנשר, היה
נראה כמו שולחן של לשכת מג"ד גדוד חי"ר.
דגל ישראל ודגל גבעתי מונפים מאחור, והקיר
מעוטר בתמונות שלו על מדים עם החבר'ה
מהצבא, גביעים ולוח סיכות של הצבא".

השירות במתפ"א

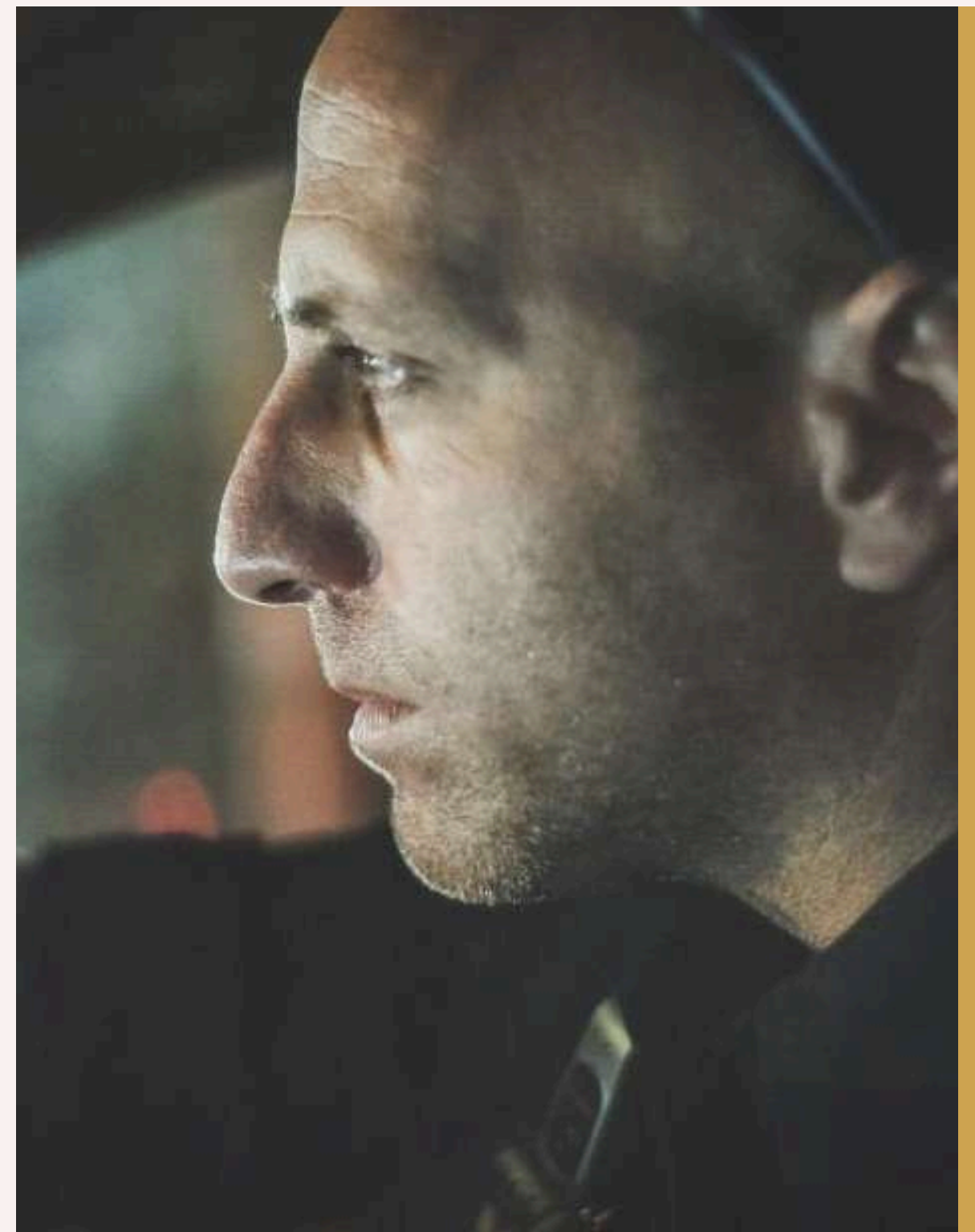
זן חזר למתפ"א שבוסות ספורים
לפני פרוץ אירועי ה-7 באוקטובר, כי
תמיד רצה ושאל "לחזור הביתה"...

ביולי 2013 התגייס ליחידת מתפ"א
ושירת כלוחם בצוות 2 תחת פיקודו של סנ"ץ
עוזיאל אוחנה.
במסגרת השירות ביחידה יצא לקורס חובשים,
קורס קלעים, ובהמשך יצא לקורס קצינים.
במהלך שירותו, ובמסגרת מבצע צוק איתן, יצא
דן למילואים בצו 8 ובמסגרת המבצע נפצע
בעזה כתוצאה מהדף של טיל נ"ט.

לאחר תקופת פציעה ושיקום, חזר למתפ"א,
לשרת את המדינה אותה אהב כל כך.
בשנת 2022 עבר דן לשרת בנקודת אור עקיבא,
כמפקד הנקודה, והיה אהוד על שוטרי התחנה
ותושבי המקום. הוא היה ידוע כאיש של שטח,
שאהב תמיד להיות באקשן.

דן חזר למתפ"א שבועות ספורים לפני פרוץ
אירועי ה-7 באוקטובר, כי תמיד רצה ושאף
"לחזור הביתה"...

משפחה זה הכל בחיים

**דן היה אב אוהב לבנותיו,
אנבל, בת 8.5 ושילה, בת 4.
הוא נהג לנסוע איתן לטיולים,
להשמיע להן את שיריו של
אביב גפן שאהב כל כך,
ולעשות "צחוקים" ו"שיגועים".**

לדן ולבנותיו, היה טקס קבוע בערב שבת, לאחר הארוחה התפזרו דן והבנות לסלון, ודן רדף אחריהן, דגדג והצחיק עד שהלכו לישון.

הוא היה איש רגיש ואחראי שנותן תחושת ביטחון לכל סובביו. חבריו מתגעגעים אל האיש שהיה, "מתגעגעים לרצינות הזו שבלטה בפניו לאורך השנים האחרונות, בגלל כובד המשקל והאחריות שקיבל ולקח על עצמו. אנחנו מתגעגעים לתמונת בוקר הקבועה שלו מחדר הכושר, שבחר בקפידה עם הפילטר הנכון. לקבל ממנו הודעה קולית של 3.5 דקות שהוא 'נותן לנו בראש' על דעה זו או אחרת. אנחנו מתגעגעים לסתם לצאת לטייל בשבת, להיפגש עם הילדים, לצאת לבירה, כינרת, ים, אירועים משפחתיים או לדבר איתו אפילו כמה דקות בדרך לעבודה.."

בבוקר ה-7 באוקטובר שיגרו החמאס אלפי טילים למדינת ישראל שבחסותם חדרו אלפי מחבלים לשטחי המדינה לישובי עוטף עזה. כחלק מפקודת פרש פלשת יחידת מתפ"א הוקפצה לדרום. בסביבות השעה 13:30 הפלגות קוברה ובז בפיקודו של סני"ץ ודים בליך, הוקפצו לקיבוץ בארי עקב קריאות לעזרה של אזרחים.

בשעה 14:16 לערך שני ג'יפים ממוגני ירי מסוג רכב "תן" טויוטה, נכנסו לבארי במטרה לסייע ולהציל אזרחים. הג'יפים נקלעו למארב אר פי ג'י של עשרות מחבלי נוח'בה בתוך הקיבוץ. הלוחמים ובהם דן, ששימש סמפל"ג בכוח, נלחמו עד טיפת דמם האחרונה, ורק אחד מהם ניצל.

בלחימה הם הצליחו לחסל עשרות מחבלים ולהציל נפשות. דן הותיר אחריו הורים, חלי ויהודה, האחים אופיר וגלעד, בנותיו- אנאבל ושילה, ואת מעיין אם בנותיו.

